

Ελάλησε τότε ο Κύριος προς τον Μωυσήν και του είπε: «Ο λαός σου, τον οποίον έβγαλες συ από την Αίγυπτον, κατεπάτησε τον νόμον και ημάτησε»!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Προφήτης Μωυσής: Έξοδος 32

Εξ. 32,1 Ο ισραηλιτικός λαός ιδών ότι ο Μωυσής εβράδυνε να κατεβή από το όρος Σινά, συνηθροίσθη αναστατωμένος γύρω από τον Ααρών και έλεγον προς αυτόν· «σήκω και κατασκεύασέ μας θεούς, οι οποίοι θα προπορεύονται και θα μας οδηγούν. Διότι δεν γνωρίζομεν τι έχει συμβή στον άνθρωπον αυτόν, τον Μωυσέα, ο οποίος μας έβγαλε από την χώρα της Αιγύπτου».

Εξ. 32,2 Ο Ααρών απήντησεν εις αυτούς· «αφαιρέσατε από τα αυτιά των συζύγων σας και τον θυγατέρων σας τα χρυσά σκουλαρίκια και φέρετέ τα εις εμέ».

Εξ. 32,3 Όλος ο λαός αφήρεσε προθύμως τα χρυσά σκουλαρίκια από τα αυτιά των

γυναικών και τα έφεραν προς τον Ααρών.

Εξ. 32,4 Εκείνος τα επήρε από τα χέρια των, τα επεξεργάσθη και τα εκαθάρισε με την σμίλην, τα έρριψε στο χυτήριο και έκαμε μόσχον χυτόν. Και είπεν στον λαόν· «Ισραηλίται, αυτοί είναι οι θεοί σου, οι οποίοι σε επήραν από την γην της Αιγύπτου και σε ανεβίβασαν εδώ».

Εξ. 32,5 Ιδών δε ο Ααρών ότι αυτό ηυχαρίστησε τους Ισραηλίτας έκτισε θυσιαστήριον απέναντι του χρυσού μόσχου και διά κήρυκος εφώναξε προς τον λαόν· «αύριον είναι εορτή προς τιμήν του Κυρίου»!

Εξ. 32,6 Εγερθείς δε λίαν πρωί την επομένην ημέραν ανεβίβασεν στο θυσιαστήριον ολοκαυτώματα και προσέφερεν ευχαριστήριον θυσίαν διά την σωτηρίαν του λαού από την δουλείαν των Αιγυπτίων. Ο λαός μετά την προσφοράν των θυσιών εκάθισεν, έφαγε και έπινε και μετά το φαγοπότι εσηκώθησαν διά να παίξουν και να χορεύσουν.

Εξ. 32,7 Ελάλησε τότε ο Κύριος προς τον Μωυσήν και του είπε· «κατέβα από εδώ και πήγαινε ταχέως κάτω, διότι ο λαός σου, τον οποίον έβγαλες συ από την Αίγυπτον, κατεπάτησε τον νόμον και ημάρτησε.

Εξ. 32,8 Πολύ σύντομα έφυγαν από τον δρόμον, τον οποίον εγώ διέταξα εις αυτούς. Κατεσκεύασαν διά τον εαυτόν των μόσχον, προσεκύνησαν αυτόν, του προσέφεραν θυσίας και είπαν· Ισραηλίται, αυτοί είναι οι θεοί σου, οι οποίοι σε ανεβίβασαν εδώ από την γην της Αιγύπτου.

Εξ. 32,9 Και τώρα άφησέ με να καταστρέψω αυτούς επάνω εις την δικαίαν μου οργήν,

Εξ. 32,10 και να κάμω σε και τους απογόνους σου έθνος μέγα».

Εξ. 32,11 Ο Μωυσής παρεκάλεσε θερμώς τον Κύριον και Θεόν και του είπε· «διατί, Κύριε, θυμώνεις και οργίζεσαι εναντίον του λαού σου, τον οποίον συ ηλευθέρωσες και έβγαλες από την χώραν της Αιγύπτου με ακατανίκητον δύναμιν και με την παντοδύναμον δεξιάν σου;

Εξ. 32,12 Δεν πρέπει να τους εξολοθρεύσης, διά να μη είπουν οι Αιγύπτιοι ότι με πονηρίαν τους έβγαλες από την χώραν των, διά να τους θανατώσης εις τα όρη και να τους ξεπαστρέψης από την γην. Παύσε την οργήν και τον θυμόν σου, γίνε ίλεως εις την κακίαν αυτήν του λαού σου.

Εξ. 32,13 Ενθυμήσου τους δούλους σου, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, στους οποίους ωρκίσθης επί του εαυτού σου και τους είπες· Θα αυξήσω και θα

πολλαπλασιάσω εγώ τους απογόνους σας, θα τους αναδείξω αμέτρητον πλήθος, ωσάν το πλήθος των αστέρων του ουρανού, και υπεσχέθης ότι όλην αυτήν την χώραν θα την δώσης στους απογόνους των, διά να την έχουν πάντοτε υπό την κυριότητα και κατοχήν των».

Εξ. 32,14 Ο Κύριος ήκουσε την δέησιν του Μωυσέως, εφάνη ίλεως εις την κακίαν αυτήν των Ισραηλιτών, διά την οποίαν και ηθέλησε να τους τιμωρήση.

Εξ. 32,15 Ο Μωυσής επέστρεψε και κατέβη από το όρος κρατών εις τας χείρας του τας δύο πλάκας του μαρτυρίου. Αυταί αι πλάκες ήσαν λίθιναι γραμμέναι και από τας δύο πλευράς, από εδώ και από εκεί.

Εξ. 32,16 Ήσαν δε έργον του Θεού, τα γεγραμμένα εις αυτάς ήσαν θεία γραφήη χαραγμένη επάνω εις τας πλάκας.

Εξ. 32,17 Καθώς κατέβαιναν και επλησίαζον, ήκουσεν ο Ιησούς του Ναυή φωνάς του λαού, ο οποίος εκραύγαζε, και λέγει προς τον Μωυσήν· «πολεμικάι κραυγαί ακούονται στο στρατόπεδόν μας»!

Εξ. 32,18 Ο Μωυσής του απήντησε· «δεν είναι αυταί φωναί ανθρώπων, που αρχίζουν τον πόλεμον και αλαλάζουν διά την νίκην, ούτε κραυγαί ανθρώπων οι οποίοι ηττήθησαν και φεύγουν πανικόβλητοι, αλλ' εγώ ακούω φωνάς μεθυσμένων».

Εξ. 32,19 Όταν επλησίαζεν ο Μωυσής στο στρατόπεδον, βλέπει τον μόσχον και τους χορούς και καταληφθείς από οργήν και θυμόν επέταξεν από τας χείρας του τας δύο πλάκας και τας συνέτριπεν στους πρόποδας του όρους.

Εξ. 32,20 Αμέσως λαβών τον μόσχον, που είχαν κατασκευάσει οι Ισραηλίται, έρριψε και κατέκαυσεν αυτόν στο πυρ, τον άλεσε εις λεπτήν σκόνιν και έρριπεν αυτήν στο ύδωρ και με αυτό επότισε τους Ισραηλίτας.

Εξ. 32,21 Εκάλεσεν ο Μωυσής τον Ααρών και του είπε· «τι σου έκαμε αυτός ο λαός και επέσυρες επάνω του τόσον μεγάλην αμαρτίαν και ενοχήν;»

Εξ. 32,22 Ο Ααρών απήντησε προς τον Μωυσήν· «μη οργίζεσαι, κύριε, εναντίον μου, διότι συ γνωρίζεις πολύ καλά την ορμητικότητα αυτού του λαού.

Εξ. 32,23 Αυτοί μου είπαν· Κατασκεύασε δι' ημάς θεούς, οι οποίοι θα προπορεύονται και θα μας οδηγούν, διότι δεν γνωρίζομεν, τι συνέβη στον Μωυσήν, στον άνθρωπον αυτόν, ο οποίος μας έβγαλε από την Αίγυπτον.

Εξ. 32,24 Εγώ τότε τους είπα· Ό,τι χρυσάφι υπάρχει στον καθένα σας συγκεντρώσατέ το και δόστε το εις εμέ. Μου το έδωσαν, το έρριψα στο πυρ και

από εκεί εβγήκε αυτός ο χρυσός μόσχος».

Εξ. 32,25 Είδεν ο Μωυσής ότι ο μεθυσμένος πλέον λαός είχε διασκορπισθή, διότι τους έφερε εις έξαλλον κατάστασιν και τους διεσκόρπισεν ο Ααρών προς μεγάλην χαράν των εχθρών των,

Εξ. 32,26 εστάθη όρθιος ο Μωυσής εις την είσοδον του στρατοπέδου και είπεν· «όποιος είναι με τον Κύριον, ας έλθη προς εμέ». Συνεκεντρώθησαν άμεσαως γύρω από αυτόν όλοι οι της φυλής Λευί.

Εξ. 32,27 Είπε προς αυτούς Ο Μωυσής· «τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· Ζωσθήτε ο καθένας σας και θέσατε την ρομφαίαν σας στον μηρόν, διέλθετε και επανέλθετε από την μίαν είσοδον του στρατοπέδου μέχρι της άλλης, περάσατε διά μέσου του στρατοπέδου και θανατώσατε καθένας τον ένοχον αδελφόν του, τον φίλον του, τον συγγενή του».

Εξ. 32,28 Οι Λευίται έκαμαν, όπως τους διέταξεν ο Μωυσής, και εθανατώθησαν κατά την ημέραν εκείνην τρεις χιλιάδες άνδρες.

Εξ. 32,29 Είπε τότε στους λευίτας ο Μωυσής· «σήμερόν με τους φόνους αυτούς εξεπληρώσατε με τας χείρας σας υπηρεσίαν προς τον Κύριον, θανατώσαντες ο άλλος τον υιόν του και άλλος τον αδελφόν του. Δι' αυτήν σας την πράξιν θα δοθή εις σας ειδική ευλογία του Θεού».

Εξ. 32,30 Την επομένην ημέραν είπεν ο Μωυσής προς τον λαόν· «σεις διεπράξατε αμαρτίαν μεγάλην· και τώρα θα αναβώ στον Θεόν, να τον παρακαλέσω να φανή ίλεως διά την αμαρτίαν σας αυτήν».

Εξ. 32,31 Επέστρεψεν ο Μωυσής προς τον Κύριον και είπε· «Κυριε, θερμώς σε παρακαλώ· ο λαός αυτός υπέπεσεν εις βαρείαν αμαρτίαν, διότι ελησμόνησε σε και κατεσκεύασε διά τον εαυτόν του χρυσούς θεούς.

Εξ. 32,32 Και τώρα εάν φανής ίλεως και συγχωρήσης την αμαρτίαν των αυτήν, συγχώρεσέ τους. Εάν όμως δεν τους συγχωρήσης, εξάλειψε μαζή με αυτούς και εμέ από το βιβλίον σου, στο οποίον με έχεις γραμμένον».

Εξ. 32,33 Ο Κύριος απήντησε προς τον Μωυσήν· «εκείνον, ο οποίος έχει αμαρτήσει ενώπιόν μου, αυτόν θα εξαλείψω από το βιβλίον μου.

Εξ. 32,34 Τώρα βάδιζε, κατέβα από το όρος και οδήγησε τον λαόν αυτόν στον τόπον, που σου είπα· ιδού ο άγγελός μου θα προπορεύεται ως οδηγός έμπροσθέν σου. Όταν δε αποφασίσω διά την ημέραν της τιμωρίας των, θα τους επισκεφθώ και θα επιφέρω επάνω των την τιμωρίαν διά την αμαρτίαν των αυτήν».

Εξ. 32,35 Και πράγματι, όταν ο Κύριος έκρινε κατάλληλον τον καιρόν, ετιώρησε τον λαόν διά τον μόσχον, τον οποίον κατ' απαίτησίν των κατεσκεύασεν ο Ααρών.

Μετάφραση

Ιωάννης

Κολιτσάρας:

<http://www.imgap.gr/file1/AG-Pateres/AG%20KeimenoMetafrasi/PD/02.%20Exodus.htm>

Πηγή: [pemptousia](http://pemptousia.gr).gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)